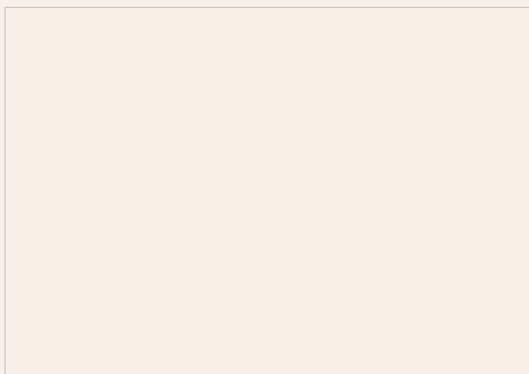

Být spisovatelem je především velká zodpovědnost

Narodila se v Prnětlukách u Loun. Od osmnácti let žila v Lounech. V roce 1993 se přestěhovala s rodinou na sídliště Černý Most. Vystudovala střední ekonomickou školu. V roce 1991 se stala maminkou syna Honzy a o čtyři roky později Tomáše. V současné době pracuje coby administrativní pracovnice na kratší pracovní úvazek v psychosociálním centru pro týrané ženy.

Z prvního dojmu by jen málokdo usoudil, že má před sebou spisovatelku. Mezi priority této skromné a plaše působící ženy patří rodina. Literárně je to žena maximálně čínorodá, neboť psaní knih se pro ni stalo nutnou seberealizací i koníčkem. Ostatně, posuďte sami: v minulém roce jí v nakladatelství Erika vyšlo pět knih, z nichž tři byly určeny dospívajícím dívkám a jedna pohádka těm nejmenším. Poslední z těchto knih mne zaujala svým aktuálním tématem: zabývá se problematikou AIDS. Tuto smutnou výpověď o životním hledání vlastní identity si přečtou dospívající dívky, ale i starší čtenáři. Od roku 1997, kdy Jitka Komendová napsala svou první knihu, vytvořila celkem čtrnáct knih a další tři letos čekají na vstup na knižní trh.

Napsat knihu není tak snadné, jak se mnohým laikům zdá. Každým novým dílem spisovatel začíná od začátku. Nová kniha rovná se vytrvalost a maximální příprava autora. Když přijde správná inspirace a chuť, Jitka Komendová vytvoří knihu za tři měsíce a denně napíše šest až osm stran rukopisu.

• **Kde strávíte letošní dovolenou? Máte nějaké oblíbené místo, kam se ráda vracíte?**

Děti celé prázdniny tráví u babičky v Prnětlukách, kde je ostatně mé rodiště. A my zde s nimi vyčerpáme větší část naší dovolené. Právě Prnětluky jsou mým oblíbeným místem, kam se ráda vracím. Zatím jen plánujeme cestu k moři, jen nevíme kam, ale vypadá to na Chorvatsko, které nás táhne svou přístupností a mořem. Zbytek dovolené budeme u mých rodičů. O prázdninách poznáváme hrady a zámky a konáme pěší túry po okolí.

• **Jaké bylo vaše dětství? Naleznete nějaký rozdíl mezi vesničkou, v níž jste vyrůstala, a velkoměstem, ve kterém nyní žijete?**

Dětství jsem prožila na malé vesnici, kde se každý s každým znal, což je odlišné od města. Všechny děti se spolu kamarádily. Rodiče jsem měla a stále mám hodně, i když někdy byli v období mého dospívání přísní.

Rozdíly určitě jsou. Na vesnici, kde všichni měli k sobě tak nějak mnohem blíže, se dalo provádět mnoho věcí. Byla tam příroda, les, rybník. A tady se přiznám, že mám o své syny strach, protože nevím, kam by mohli jít a co by se jim tady mohlo stát. Aut je tu plno a není tady příliš mnoho míst, kam by se mohli jít pobavit a vydovádět. Ani s vlastními sousedy se moc neznáme, je to tu příliš anonymní. Přírody je tu také poskrovnu, snad jen směrem dolů k rybníku nebo k Dolním Počernicím. Za přírodou se vracíme k mým rodičům na vesnici o každém volném víkendů a tím kompenzujeme sídlištní typ bydlení.

• **Chybí vám něco konkrétního na sídlišti Černý Most?**

Myslím, že kromě přírody mne snad ani nic konkrétního nenapadá. Co se týče obchodů, to je bez problémů. A zdravotní péče je dobrá a dostupná. Kluci to do školy mají jen tři sta metrů.

• **Mnohé maminky na mateřské dovolené si stěžují, že nic nestíhají a jak děti zlobí. Vy jste mateřskou dovolenou využila k vlastní seberealizaci. Jak jste to všechno zvládla?**

Na mateřské dovolené jsem byla nepřetržitě od konce roku devadesát. V roce devadesát čtyři se narodil druhý syn. Celou tu dobu jsem byla doma a starala se o děti. Vařila jsem a uklízela, což je samozřejmě úděl mnoha žen. Ale v tom jsem nenacházela pocit seberealizace. Připadala jsem si, určitě ne zbytečná, ale potřebovala jsem udělat něco, co by mě vnitřně uspokojovalo a naplnilo. Když jsem začala psát, děti byly už malinko větší a čas ke psaní se dal nějak najít a vyšetřit. Psávala jsem po večerech a ta úplně první kniha mně trvala přes půl roku. Psala jsem ji po kousíčkách, jak to jen šlo.

• **Co je hlavním impulsem u všech vašich knih? V knihách se dá nalézt mnoho krásných myšlenek a moudra. Mají i vaše knihy skryté výchovné poslání pro čtenáře?**

To je velmi těžké určit, neboť bych nerada moralizovala a někoho naváděla k něčemu. Myslím si, že ty knihy jsou napsány tak, že

se v nich zcela jistě najde zmiňované výchovné poslání, a skoro všechny končí optimistickým výhledem do budoucnosti. U knih pro mladé je nutné najít nějaké východisko, dobrý konec, který by tolik nebolel. V dnešní době je nutné, aby se člověk hned tak rychle nevzdával.

Děkuji za rozhovor.

Renáta Čacká

Z bibliografie autorky:

- Jak rozkvétá Sněženka, Víkend 1998
- Medová holka, Víkend 1999
- Klíč od ráje, Erika 1999
- Lásky na prodej, Erika 1999
- Když Sněženka uvadá, Erika 1999
- Štěstí na dosah, Erika 1999
- Odpusť, tati! Erika 2000
- Srdce a růže, Erika 2000
- Sněhobílá Kráska, Erika 2001
- Princezna od koní, Erika 2001
- Na křídlech motýlů, Erika 2001
- Philadelphia po česku aneb pod hrozbou AIDS, Erika 2001
- Dubánek a Bukvička, Erika 2001